

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Libora Duľu, na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **Bc. R. T.**, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB- 4 T 20/2011, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený **Bc. R. T.**, prostredníctvom obhajcu JUDr. G. H., advokáta v B., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2012, sp. zn. 1 To 12/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **Bc. R. T. o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 4. októbra 2011, sp. zn. BB- 4 T 20/2011, bol obvinený **Bc. R. T.** uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- 30. septembra 2009 v čase okolo 15.37 hod. v S., na druhom poschodí administratívnej budovy O.Ú. na ulici H. č. X., v kancelárii č. X., pri výkone svojej funkcie ako samostatný radca O.Ú. pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v S. prijal od Ľ. V. finančnú hotovosť vo výške 5,- Eur ako úplatok v súvislosti s vybavovaním jeho žiadosti o schválenie jednotlivu dovezeného vozidla zn. Opel Astra, evidovaného na osobu Ľ. V., registrovanej pod číslom konania X. a zabezpečením vydania rozhodnutia v súvislosti s uvedenou žiadosťou podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktoré rozhodnutie bolo vyhotovené s dátumom 30. september 2009 a ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. októbra 2009,

- 22. septembra 2009 v čase okolo 12.35 hod. v S., na druhom poschodí administratívnej budovy O.Ú. na ulici H. č. X., v kancelárii č. X., pri výkone svojej funkcie

samostatného radcu O.Ú. pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v S. prijal od V. M. finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur ako úplatok v súvislosti s vybavovaním jeho žiadostí o schválenie jednotlivu dovezeného vozidla zn. Mitsubishi L 200, evidovaného na osobu B. C. – A.-K.-L., registrovanej pod číslom konania X. a motocykla Aprilia, evidovaného na osobu A.W. – Z. a registrovanej pod číslom konania X., podaných 21. septembra 2009 a zabezpečením vydania rozhodnutia v súvislosti s uvedenými žiadosťami podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktoré rozhodnutia bolo vyhotovené s dátumom 21. september 2009 a ktoré nadobudli právoplatnosť 22. a 23. septembra 2009,

- 9. októbra 2009 v čase okolo 9.07 hod. v S., na druhom poschodí administratívnej budovy O.Ú. na ulici H. č. X., v kancelárii č. X., pri výkone svojej funkcie samostatného radcu O.Ú. pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v S. prijal od L. L. finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur ako úplatok v súvislosti s vybavovaním jeho žiadosti z 5. októbra 2009 o schválenie jednotlivu dovezeného vozidla zn. Ford Focus, evidovaného na spoločnosť N. S., s.r.o., registrovanej pod číslom konania X. a zabezpečením vydania rozhodnutia v súvislosti s uvedenou žiadosťou podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktoré rozhodnutie bolo vyhotovené s dátumom 5. október 2009 a ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. októbra 2009,

- 21. októbra 2009 v čase okolo 13.52 hod. v S., na druhom poschodí administratívnej budovy O.Ú. na ulici H. č. X., v kancelárii č. X., pri výkone svojej funkcie samostatného radcu O.Ú. pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v S. prijal od V. M. finančnú hotovosť vo výške 10,- Eur ako úplatok v súvislosti s vybavovaním jeho žiadosti o schválenie jednotlivu dovezeného vozidla – motocykla BMW, evidovaného na osobu M. B. a registrovanej pod číslom konania X., podanej 19. októbra 2009 a zabezpečením vydania rozhodnutia v súvislosti s uvedenou žiadosťou podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktoré rozhodnutie bolo vyhotovené s dátumom 19. október 2009 a ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. októbra 2009.

Špecializovaný trestný súd mu za tento trestný čin uložil podľa § 329 ods. 2, § 39 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 3 Tr. zák. mu uložil aj peňažný trest vo výmere 500 Eur, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest

odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať funkciu verejného činiteľa v trvaní 4 rokov.

Rozsudok špecializovaného trestného súdu podľa § 183 ods. 1 písm. b/ bod 3 Tr. por. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 23. mája 2012, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 To 12/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného, ako aj prokurátora zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenému doručené 2. augusta 2012 a jeho obhajcovi, JUDr. G. H., 19. júla 2012.

Proti uzneseniu najvyššieho súdu podal na súde prvého stupňa 18. septembra 2012 obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré bolo dovolaciemu súdu predložené 5. novembra 2012. Uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“). Doplnenie dovolania bolo doručené súdu prvého stupňa 6. februára 2013 a zaslané dovolaciemu súdu 11. februára 2013.

Obvinený zhrnul doterajší priebeh konania. Obdobne ako v odvolacom konaní aj v dovolaní napádal výroky o vine a treste. Namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Nebolo preukázané, že by v rámci výkonu pracovných povinností, nejakú osobu zvýhodnil na úkor ostatných, resp. znevýhodnil iné osoby na úkor nejakej zvýhodnenej a prijal určité plnenie majetkovej alebo nemajetkovej povahy. V tejto spojitosti poukázal na výpovede svedkov V., M. a L.. Z obrazovo-zvukových záznamov jednoznačne nevyplýva, že by títo svedkovia mu dali peniaze v súvislosti s vybavovaním žiadostí. V., M. a L. nebolo vznesené obvinenie z trestného činu podplácania podľa § 332 ods. 1 Tr. zák., nemožno preto hovoriť o korupcii, ak neexistujú osoby, ktoré úplatok ponúkli alebo poskytli. Výnimkou je len situácia „agenta provokatéra“. Uznanie za vinného zo zločinu prijímania úplatku, je v rozpore s čl. 12 ods. 1 ústavy. Porušenie zásady rovnakého zaobchádzania videl i v tom, že mu bol uložený prísnejší trest ako kolegovi N., hoci skutky a pracovné zaradenie boli identické. Iba priznanie nemôže byť dôvodom na podmienené odloženie výkonu trestu. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. BB-4T 6/2007 a odvolacieho súdu, sp. zn. 1 Toš 4/2008.

Prokurátor sa k dovolaniu v určenej lehote nevyjadril, hoci bol na to v zmysle § 376 Tr. por. upozornený.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po tom, ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami a uvedením dôvodu dovolania (§ 374 ods. 1, 2 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Po preskúmaní veci však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo nie sú naplnené jeho dôvody podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Dovolací súd zistil, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol naplnený. Dovolanie podľa tohto ustanovenia možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podstata správnej právnej kvalifikácie spočíva v tom, že skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa je subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad, t. j. nesprávna subsumpcia odôvodňuje existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Predpokladom pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sú výlučne právne chyby, ktoré sa týkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený ako prísnejší alebo miernejší trestný čin alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin z dôvodu existencie niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatel'a alebo protiprávnosť činu. Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vylučuje námietky týkajúce sa správnosti a úplnosti zisteného skutku. Vyplýva to z vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorú však dovolateľ opomenul (viď str. 5 dovolania) a námietky založil výlučne na skutkových výhradách. V rozpore s § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal hodnotenie dôkazov súdmi nižších stupňov (výpovede svedkov V., M. a L.), ako aj absenciu ďalších dôkazov.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je primárne prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení súdov prvého a druhého stupňa (viď stanovisko č. 3, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, č. 1/2011). Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. V konaní o dovolaní podanom obvineným nie je dovolací súd legitimovaný posudzovať úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní ani hodnotenie dôkazov vykonaných v tomto konaní. Pri posudzovaní existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením súdov prvého a druhého stupňa.

Vychádzajúc z prezumpcie správnosti a úplnosti skutkových zistení dovolací súd konštatuje, že použitá právna kvalifikácia zodpovedá stavu veci a zákonu. Uvedené skutky **napĺňajú všetky znaky skutkovej podstaty** pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák., pretože obvinený v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijal úplatok a spáchal uvedený čin ako verejný činiteľ.

Nesúhlas obvineného s rozsahom dokazovania, jeho hodnotením a následne ustálením skutkového stavu, nezakladá žiadny dovolací dôvod. Rovnako to platí aj v prípade námietok dovolateľa, že osobám, ktoré v jeho trestnej veci vystupovali ako svedkovia a ktorí mu podľa obžaloby poskytli úplatok, nebolo dosiaľ vznesené obvinenie. Takéto tvrdenie navyše nie je ani pravdivé. Podľa informácií úradu špeciálnej prokuratúry boli L., V. a M. tzv. spolupracujúcimi obvinenými, voči ktorým bolo podľa § 215 ods. 3 Tr. por. zastavené trestné stíhanie (uznesenie ÚŠP GP SR z 15. novembra 2012, sp. zn. VII/1 Gv 158/12; uznesenie ÚŠP GP SR zo 14. novembra 2012, sp. zn. VII/1 Gv 176/12; uznesenie ÚŠP GP SR z 15. novembra 2012, sp. zn. VII/1 Gv 175/12).

Dovolací súd preskúmal aj námietky k výroku o treste a zistil, že opodstatnené nie sú. Výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, nemožno napadnúť prostredníctvom všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorým je práve dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Tento dôvod však nie je naplnený tým, že obvinenému nebol podmiennečne odložený výkon trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho má byť uložený trest neprimeraný

a rozporný so zákonom. Nižšie súdy brali do úvahy všetky ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa druhu trestu a jeho výmery zohľadňujúc zásadu individuálnej a generálnej prevencie. Súd prvého stupňa uzavrel, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v danom prípade (5 až 12 rokov), by bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Využil moderačné oprávnenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest vymeral pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Zdôvodnil prečo obvinený musí takto zmiernený trest vykonať. Odvolací súd sa s týmito závermi nielen stotožnil, ale vysporiadal sa aj s argumentmi obvineného o diskriminačnom postupe súdov. Nesúhlas obvineného s odôvodnením rozhodnutia, nie je dôvodom na jeho zrušenie v dovolacom konaní.

V posudzovanej veci podmienky dovolania obvineného Bc. R. T. neboli splnené, preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 11. decembra 2013

JUDr. Štefan H a r a b i n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová